

[Hans Hansen (Rørby).]

paa Sukkeret for dergennem at skaffe Renter til Prioritetskaptalen. Saa enkelt er Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard hilste med Glæde, at der ikke her var Tale om en Forhøjelse af Sukkerprisen. Jeg vil give denne Betragtning Tilslutning, men maa maaske have Lov til at sige, at det manglede ogsaa bare, at det skulde ske. Det ærede Medlem udtalte videre, at Samfundet har saa store Fordele af Sukkerordningen, at det er tjent med, at den bliver fortløbende. Det ærede Medlem nævnte, at vi har den laveste Sukkerpris sammenlignet med Prisen i andre Lande, og nævnte de Fordele, der er ved, at en Del Arbejdere har Beskæftigelse i Sukkerroemarkerne og paa Fabrikkerne i Sæsonen. Jeg vil dog mene, at alt det, der her er nævnt af det ærede Medlem, er af højst problematisk Natur. Som det ærede Medlem Hr. Løje sagde, beskæftiges der ca. 15 000 Arbejdere i Sukkerindustrien, og de faar udbetalt en Løn, der dog højt regnet andrager 1 000 Kr. pr. Arbejder om Aaret. Hvis jeg nu stiller det Spørgsmaal: Hvad koster dette Forbrugere, altsaa Samfundet — jeg siger til den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard fremførte — at skaffe denne Arbejdsløn paa ca. 1 000 Kr. til hver Mand af de 15 000 Arbejdere? saa er Regnestykket jo simpelt. Det Forbrug af Sukker her i Landet, som der regnes med, er ca. 185 000 t, og Prisen, som er fastsat, udgør reelt 41 Øre pr. kg med alt det Tillæg, man har lagt paa. Der er Forbud mod Indførsel, og der skal Tilladelse fra Handelsministeren til at indføre Sukker. Vi har altsaa en Tillægsafgift paa 5 Øre og en Pris af i alt 41 Øre pr. kg. Det er Engrosprisen af Fabrik. Den rigtige Pris paa Sukker, som den har ligget fast gennem mange Aar, er 11 Øre pr. kg Raasukker og 16 Øre pr. kg Melis; det vil sige, at vi fordyrer Sukkeret med 25 Øre pr. kg, og disse 25 Øre pr. kg beregnet efter et Forbrug af 185 000 t, giver saadan noget som en Fordyrelse af Sukkeret — vi kan godt sige rent ud en Forfalskning af Sukkerprisen paa 46,5 Mill. Kr. Deraf er 15 Mill. Kr. Arbejdsløn, nemlig 1 000 Kr. pr. Arbejder. Altsaa Samfundet udreder 46,5 Mill. Kr. for at skaffe en Arbejdsløn paa 15 Mill. Kr. Jeg vil nok sige, at der skal en livlig Fantasi til for at faa det til at se ud som noget, Samfundet kan være tjent med. Saadan har Forholdet været, og saadan ligger det i Dag, at man uden at genere sig gennemfører og viderefører en Ordning, hvorved man rent ud

plyndrer Forbrugere for 46,5 Mill. Kr. om Aaret. Det er for dyrt at skaffe Arbejde paa den Maade. For at give hver af de 15 000 Arbejdere 1 000 Kr. om Aaret fordyres Sukkeret med 46,5 Mill. Kr. Trækker vi de 15 Mill. fra de 46,5, bliver der tilbage lidt over 30 Mill. Kr. Det vil sige, at denne Ordning koster Samfundet godt 2 000 Kr. pr. Arbejder. Jeg kan ikke deltage i den Idyl og den Enighed, der hersker om dette Spørgsmaal, men maa, som vi plejer, paa min Gruppes Vegne tage Afstand fra dette. Det betegner noget af det groveste i Retning af Ordningspolitik, som er gennemført, og jeg vilde hilse med Tilfredshed, om man likviderede den Ordning hurtigst muligt. Jeg vil ikke anbefale, at Lovens Gyldighed forlænges, og jeg vil ved Sagens tredie Behandling paa min Gruppes Vegne anbefale at stemme mod Lovforslaget.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Jeg takker de ærede Ordførere for de fire store Partier, som i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) anbefalede det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Løje spurgte, om Roedyrkerne havde givet Tilslutning til dette Lovforslags Fremsettelse. Dertil maa jeg svare: Nej, det har de ikke, idet de har erklæret, at de ikke kunde tiltræde en Forlængelse af Loven om en Sukkerordning, forinden Tantiemespørgsmaalet var løst. Dette Spørgsmaal var de ærede Ordførere Hr. Løje og Hr. Grønning jo i Særdeleshed inde paa; samtidig med at de kunde tilslutte sig de Bestemmelser i Sukkerordningen, der i øvrigt er gældende.

Jeg vil gerne sige med Henblik paa Spørgsmaalet om Roedyrkernes Tantième, at jeg i og for sig ikke vilde have noget imod, at Roedyrkerne fik den fulde Tantième. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at rent principielt maa Systemet med en Tantième være dette, at den udredes af det til enhver Tid værende Overskud, saa langt Overskuddet er i Stand til at dække den. Jeg lagde Mærke til, at de ærede Ordførere Hr. Løje og Hr. Grønning bestræbte sig for ikke at sige Tantième, men Efterbetaling, og jeg skal ikke benægte, at Ordet Efterbetaling maaske kan dække Ordet Tantième. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i Koncessionen, hvori Tantièmesystemet er nærmere fastlagt, hedder det udtrykkeligt, at Resten af Overskuddet tilfalder Roedyrkerne, indtil disse har modtaget 30 Øre. Det er altsaa forudsat, at der ikke altid kunde blive tilstrækkeligt Overskud til at dække